

СЛУЖБЕН ЛИСТ

НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словеначко и македонско издание. Огласи по тарифата. — Текуќа сметка кај Народната банка на ФНРЈ за претплата бр. 101-900880. — Текуќа сметка на Продавното одделение 101-670880.

Среда, 9 мај 1951

БЕЛГРАД

БРОЈ 23

ГОД. VII

Цена на овој број е 20.— дин. — Претплата за 1951 година изнесува 570.— динари, а за странство 750.— динари. Редакција: Бранкова улица бр. 18—20. — Телефониз: Редакција 28-838. Администрација 26-276. Продавно одделение 22-619. Сметководство 27-593, Експедиција 21-251.

233.

Врз основа на чл. 1 од Законот за овластување на Владата на ФНРЈ за донесување уредби по прашањата од народното стопанство, Владата на ФНРЈ, по предлог од Претседателот на Советот за градежни работи на Владата на ФНРЈ, од Претседателот на Советот за народно здравје и социјална политика на Владата на ФНРЈ и од Министерот на финансите на ФНРЈ, донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗГРАДБА СТАНБЕНИ ЗГРАДИ НА РАБОТНИЦИТЕ И СЛУЖБЕНИЦИТЕ

Член 1

На работниците и службениците во градовите и во индустриските и стопански центри државата им обезбедува најповолни услови во поглед на прибавување потребно земјиште, кредит и градежен материјал поради изградба на сопствени згради што им служат за живеење на нив и на нивните фамилии.

Еден дел од трошоците на градбата може да го сноси државата во вид на помош.

Член 2

Работници и службеници (во натамошниот текст „инвеститори“) можат да изградуваат сопствени станбени згради со еден или повеќе станови.

Еден инвеститор може да изгради за лично живеење станбена зграда со најмногу два стана, односно еден стан во зграда со повеќе станови.

Член 3

Два или повеќе инвеститори што ќе изградат заеднички зграда со повеќе станови можат да бидат сопственици на определени идеални делови на зградата или сопственици на поодделни станови како физички делови на зградата.

Сопственоста на физичките делови на зградата ќе се регулира со посебни прописи.

Член 4

Инвеститорите што сакаат да изградат заеднички станбена зграда со повеќе станови можат за таа цел да формираат станбена задруга по прописите од Основниот закон за задругите.

Такава станбена зграда станува сопственост на станбената задруга.

Во задружната зграда членовите на задругата добиваат по еден стан на трајно користење.

Осем по основот на наследување правото на користење на станот по друг правен основ може да се пренесува на другото само со пристап на задругата.

Член 5

На инвеститор што не располага со сопствено земјиште за изградба на зграда може да му додели

потребно земјиште од фондот на општонародниот имот месниот, околинскиот и градскиот народен одбор под чија управа се наоѓа земјиштето.

Земјиштето се доделува на бесплатно користење за неопределено време.

Доделното земјиште останува општонароден имот. Инвеститорот има право да го укине во земјишни книги правото на сопственост на зградата односно на станот што го изградил под условите од оваа уредба.

Со пренесувањето правото на сопственост на зградата се пренесува и правото за користење на земјиштето.

Член 6

На сопственикот на станбена зграда односно на стан што се изградил под условите од оваа уредба му припаѓа исклучително право на уселување, уживање и располагање со станбените просторни.

Член 7

На претставките, решенијата и други акти и дејства во врска со подигање згради по оваа уредба не се плаќаат никакви такси по Законот за таксите ниту судски такси во врска со подигање на зградата и со укинување правото на сопственост на оние лица што ги подигаат.

При изградбата и довршувањето на зградите под условите од оваа уредба не се плаќа данокот на промет на производи на односните згради ниту на трошоениот материјал од сопственото производство на оние лица за чија сметка се подигаат овие згради. Исто така не се плаќа данок на промет на производи во случај кога се врши пренесување на овие згради со накнада на лицата што би биле при подигањето на односната зграда ослободени од плаќање на данок на промет на производи по прописите од оваа уредба.

Данокот на наследство и подароци не го плаќаат родителите, децата и брачните другари на лицата што ја подигнале зградата под условите од оваа уредба, а исто така ни другите наследници на овие лица односно нивните подарокоприматели што би биле при подигањето на односната зграда ослободени од плаќање данок на промет на производи по прописите од оваа уредба.

На приходите од зградите подигнати под условите од оваа уредба не се плаќа данок на доход во тек од 30 години, сметајќи од првиот ден на наредниот месец по довршувањето на зградата, односно од првиот ден на наредниот месец по почнувањето на употребата на зградата ако почне зградата да се употребува пред да се доврши. Ослободувањето од данокот на доход на еден дел од зградата односно од целата зграда престанува да важи на крај на оној месец во кој што е употребен тој дел од зградата односно целата зграда за други цели осем станбените, и не може повторно да се здобие во поглед на приходите од тие делови на зградата.

Член 8

Работници и службеници кои се веќе сопственици или сопственици на станбена зграда односно на

стан во местото на нивното постојано запослување и живеење не можат да се користат со прописите од оваа уредба.

Член 9

Инвеститорот што сака да изгради сопствена станбена зграда односно стан поднесува пријава до околинскиот (градскиот) народен одбор на чие подрачје се подига зградата.

Пријавата мора да содржи нарочно податоци за тоа дали подносителот на пријавата располага со потребно земјиште за градење и со каков и колкав допринос ќе учествува во трошковите на градбата.

Со пријавата мораат да се поднесат:

- а) проект со пресметка,
- б) мислење на синдикалната организација на подносителот на пријавата за оправданоста на пријавата.

Повеќе инвеститори што сакаат да изградат една станбена зграда поднесуваат заедничка пријава.

Член 10

Врз основа на поднесената пријава околинскиот (градскиот) народен одбор издава градежна дозвола доколку се исполнети потребни услови за тоа.

Во градежната дозвола мора да се определи и рокот во кој што ќе отпочне инвеститорот со работите на изградбата, како и рокот во кој што ќе се довршат овие работи. Определените срокови народниот одбор може да ги продолжи од оправдани разлози, со тоа да не можат работите на изградбата ни во кој случај да траат подолго од две години.

Врз основа на градежната дозвола инвеститорот добавува потребно земјиште, кредит, материјал и работна сила.

Член 11

Ако инвеститорот што подига зграда на земјиште доделено од фондот на општинскиот имот не се придржува кон сроковите определени според претходниот член, губи право на бесплатно користење на доделеното земјиште. Во тој случај народниот одбор ќе ја стави вон сила издадената градежна дозвола, а земјиштето ќе му го додели на друг инвеститор, кому што ќе издаде нова градежна дозвола со обврска да му ги наплати корисно извршените трошкови на доделениот инвеститор.

Член 12

Работите на изградба на станбени згради можат да се изведат во сопствена режија или преку градежни претпријатија.

Ако повеќе инвеститори изведат работи во сопствена режија можат да определат едно лице или одбор кој што ќе ги води од нивното име работите во врска со изградбата на станбената зграда.

Член 13

Наричните средства за изградба им ги дава на инвеститорите Државната инвестициона банка на ФНРЈ односно комуналните банки во вид на долгорочни кредити, а врз основа на молбата од инвеститорот и градежната дозвола.

Кредитот за изградба банките го даваат во определен процент од пресметковната вредност на зградата. При определувањето на овој процент не се зема во оглед вредноста на земјиштето од инвеститорот.

За износот на одобриениот кредит банката се обзема со укинување на заложното право на неподвижноста на која се изградува зградата односно на објектот што се изградува.

Корисникот на кредитот е должен поради обземање на уредното плаќање на ануитетот да извршува во корист на банката административна забрана на прво место на своите принадлежности.

Член 14

Зградите што се подигаат под условите од оваа уредба и за чија изградба се користи кредитот задолжително се осигуруваат против пожар кај Државниот осигурителен завод на терет на сопственикот.

Член 15

Во случај да не ги исполнува корисникот на кредитот обврските од договорот за кредитот, како и во случај да не се придржува кон сроковите во поглед на изградбата (чл. 10 од оваа уредба), банката има право да бара наплата на своето побарување преку надлежниот суд на заложената неподвижност и на другиот имот од должникот. Најмала прифатлива понуда за неподвижност што се изложуваат на присилна продажба се определува до 2/3 од проценетата вредност, со тоа да не може оваа понуда да биде пониска од 1/2 од инвизната проценета вредност, ниту пониска од побарувањето на банката.

Купувач на присилна продажба може да биде само лицето кое во смисла на прописите од оваа уредба може да биде инвеститор. За пренесување неподвижност на купувачот во овој случај не е потребно одобрение во смисла на прописите од Уредбата за контрола на прметот со неподвижност („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 24/48).

Банката може да прими купувач на присилна продажба за должник до висината на износот на своето побарување под условите на првобитно определениот кредит.

Член 16

Ако сака сопственикот да ја отуѓи зградата односно станот изграден под условите од оваа уредба, правото на предимствена купувачка ги имаат под истите услови работниците и службениците на претпријатието, стопанското здружение, надлештвото или на установата при која бил инвеститорот запослен во време кога ја добил градежната дозвола.

Купувач на зграда односно на стан може да биде само лицето што може во смисла на прописите од оваа уредба да биде инвеститор.

Продавната цена на зградата односно на станот не може да ја премине висината на нивната вредност во моментот на продажбата.

Прописи за начинот на утврдувањето вредноста на зградата односно на станот ќе донесе Министерот на финансите на ФНРЈ.

Прописите од овој член ќе се применуваат и во случај кога сака сопственикот да ја отуѓи зградата односно станот во текот на изградбата.

Член 17

Постоеките станбени згради од фондот на општинскиот имот со најмногу два стана можат да се пренесат, во целина или поодделни лични физички делови (станови), со накнада, во лична сопственост на работниците или службениците кои можат да бидат инвеститори во смисла на прописите од оваа уредба. Земјиштето на кое што се навоѓаат такви згради им се дава на купувачите на бесплатно користење за неопределено време во смисла на чл. 5 од оваа уредба.

Пренесување во лична сопственост на зграда односно на стан, како и доделување земјиште на кое што се навоѓа зградата, врши органот под чија што управа се навоѓа зградата.

Облисни прописи за пренесување згради односно станови во лична сопственост на работниците и службениците, за утврдување висината на накнадата, за начинот на нивното плаќање, како и за начинот на употребата на средствата прибавени на име накнада ќе донесе Министерот на финансите на ФНРЈ.

Член 18

Се овластува Претседателот на Советот за градежни работи на Владата на ФНРЈ, Претседателот на Советот за народно здравје и социјална политика на

Владата на ФНРЈ и Министерот на финансите на ФНРЈ да донесуваат поблиски прописи за извршување на оваа уредба, а прописи за помошта на државата, и во согласност со Претседателот на Владата на ФНРЈ.

Претседателот на Советот за градежни работи на Владата на ФНРЈ, Претседателот на Советот за народно здравје и социјална политика на Владата на ФНРЈ и Министерот на финансите на ФНРЈ можат да определат покрај работниците и службениците, да можат и други категории лица да се користат наполно или делнично, со прописите од оваа уредба.

Член 19

Прописи за начинот на укинувањето во земјишните книги на зградите и стеновите изградени под условите од оваа уредба ќе донесе Министерот на правосудието на ФНРЈ.

Член 20

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

2 мај 1951 година

Белград

Го застапува

Претседателот на Владата на ФНРЈ
Потпретседателот на Владата на ФНРЈ,
Александар Ранковиќ, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за градежни работи,

Љубчо Арсов, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за народно здравје и социјална политика,
др Павле Грегориќ, с. р.

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

234.

Врз основа на чл. 1 од Законот за овластување на Владата на ФНРЈ за донесување уредби во прашањата од народното стопанство, Владата на ФНРЈ, по предлог од Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ и од Министерот на финансите на ФНРЈ, донесува

УРЕДБА

ЗА ПОСЛУВАЊЕТО НА СТОПАНСКИТЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА ШТО ВРШАТ ПРОМЕТ СО СЕЛСКО-СТОПАНСКИ ПРОИЗВОДИ И ЗА ПЛАТИТЕ НА ПЕРСОНАЛОТ ЗАПОСЛЕН ВО ТИЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА

Општи одредби

Член 1

Со прописите од оваа уредба се регулира послувањето на државните стопански претпријатија што вршат промет (купување и продажба) на селско-стопанските производи како и трошоците и платите на персоналот запослен во тие претпријатија.

Член 2

Прописите од оваа уредба ќе се применуваат аналогно и на стопанските претпријатија што вршат промет на индустриски и лековити растенија како и на претпријатијата кои што, покрај прометот на селско-стопански производи, вршат и задолжителен откуп.

Се овластува Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ да го пропише со од-

делно напатствие начинот на покривање трошоците и плаќањето на персоналот на претпријатијата што вршат исклучително задолжителен откуп.

Одредби за цените

Член 3

Претпријатијата од чл. 1 на оваа уредба ќе купуваат селско-стопански производи на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија по слободно договорените цени, било да ги купуваат тие производи непосредно од производителот било од други претпријатија и од земјоделоките задруги.

Член 4

Претпријатијата од чл. 1 на оваа уредба ќе ги продаваат селско-стопанските производи на големо по слободно договорените цени.

Продажба на селско-стопанските производи на мало ќе вршат претпријатијата од чл. 1 на оваа уредба слободно на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија по цените што се формирани на пазаритето за односниот вид и квалитет на селско-стопанските производи.

Претседателот на советот за промет со стоки на Владата на народната република, по предлог од директорот на главната управа за трговија и снабдување на народната република може да пропише претпријатијата од чл. 1 на оваа уредба да вршат продажба на мало на поодделни селско-стопански производи, што се особено важни за исхрана на населението по цените кои се за определен процент пониски од цените по кои што ги продаваат тие производи индивидуалните селско-стопански производители. При тоа може за поодделни производи да се определи нивните продажни цени на мало да бидат во склад со цените по кои што ги продаваат тие производи во своите продавници државните селско-стопански добра односно селанските работни задруги.

Претседателот на советот за промет со стоки на Владата на народната република може по исклучение, во согласност со Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ, да определи да не можат претпријатијата од чл. 1 на оваа уредба да продаваат поодделни селско-стопански производи надопределените најголеми цени, како и да пропише начини за определување на овие цени.

Член 5

Одредбите на чл. 3 и 4 од оваа уредба не се однесуваат до стопанските претпријатија од чл. 2 на оваа уредба кога според прописите што важат ги купуваат и продаваат селско-стопанските производи по определените цени.

Член 6

Прописите на чл. 3 и 4 од оваа уредба ќе се применуваат и на државните трговски претпријатија кои вршат, осем промет со индустриски производи, и промет со селско-стопански производи.

Член 7

Одделни премии можат да се одобрат за количини на селско-стопански производи што ги извозат или продаваат порадн извоз претпријатијата од чл. 1 на оваа уредба. Поблиски прописи за тоа ќе донесе Министерот на надворешната трговија на ФНРЈ во согласност со Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ и со Министерот на финансите на ФНРЈ.

Одредби за трошоците

Член 8

Претпријатијата од чл. 1 на оваа уредба ги подмируваат сите трошокови на своето послување и доприносите за амортизација од разликата помеѓу набавната

и продавна цена на селско-стопанските производи.

Од остварената разлика во цените најнапред се подмируваат:

- а) доприносот за амортизација;
- б) сите фактични трошкови осем платите на персоналот запослен во претпријатието.

Од остатокот на остварената разлика по подмирувањето на издатоците под а) и б) се уплатува во фондот на платите на претпријатието износот на основните плати на персоналот запослен во претпријатието со додатоците.

Износот во разликите на цената што ќе преостане по подмирувањето на издатоците од претходните ставови претставува добивка на претпријатието.

Член 9

Добивката на претпријатието ќе се употреби:

- а) за наголемување фондот на платите на претпријатието;
- б) за уплата во фондот за рационализација на претпријатието;
- в) за уплата во резервниот фонд на претпријатието.

Начинот на распределбата на добивката на фондските од претходниот став ќе го пропише Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ.

Член 10

Органот под чија стопанска управа се наоѓа претпријатието ќе ги определи за секое претпријатие износите, што ќе ги уплатува претпријатието на име амортизација на основните средства (на згради, инвентар, уреди и на превозни средства). Поделбата на амортизациониот износ на дел што ќе се уплатува во општодржавниот амортизационен фонд, ќе ја пропише Министерот на финансите на ФНРЈ во согласност со Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

Износот на име амортизација го определува органот од претходниот став врз основа на вредноста и рокот на траењето на основните средства.

Член 11

Средствата од фондот за рационализација служат за погребите на рационализација, за набавка на инвентар, за подобрување на постоеките и подигање нови уреди и за стручно уздигање на кадровите.

Член 12

Средствата на резервниот фонд служат за покривање на разликата од чл. 13 на оваа уредба и за наголемување на сопствениите обртни средства на претпријатието.

Член 13

Ако остварената разлика во цените во еден период не е достаточна да го покрпе доприносот за амортизација и фактичните трошкови или ако средствата од фондот на платите не се достаточни да го подмират износот на постојаниот дел на платите на еден период, претпријатието ќе ги исплати трошковите, доприносот за амортизација и постојаниот дел од платите од својот резервен фонд. Доколку не се достаточни за таа цел ни средствата од резервниот фонд, банката може да му одобри кредит на претпријатието, со тоа што ќе се врати тој кредит од остварената разлика во цените, односно од остварениот фонд на платите на следните пресметковни периоди.

Член 14

Претпријатијата од чл. 6 на оваа уредба ги покриваат од разликата помеѓу набавната и продавната цена на селско-стопанските производи сите трошкови за набавка на овие производи, што ќе стаят до слова-

риштето односно продавницата на претпријатието (зависни трошкови, плати односно провизии на набавувачите, транспортен губиток и сл.) како и својата индивидуална маржа. Остатокот на разликата се смета како разлика во цената остварена во прометот со индустриски стоки.

Одредби за платите

Член 15

Платите на персоналот запослен во претпријатијата од чл. 1 на оваа уредба се исплатуваат од фондот на платите на претпријатието.

Член 16

Основните плати на персоналот на претпријатието се определуваат по Уредбата за платите на персоналот во трговијата на мало („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50) и по прописите донесени врз основа на таа уредба.

Покрај основната плата службениците запослени во претпријатијата од чл. 1 на оваа уредба можат да добијат и положаен додаток според прописите што постојат.

Член 17

Со цел за правилно наградување персоналот на претпријатијата од чл. 1 на оваа уредба се распоредува според природата и важноста на работите што ги вршат во следните групи:

- 1) персонал кој работи во претпријатие, испостава, откупна станица, продавница и сл. на работи на набавка и продажба на селско-стопанските производи, како и друг персонал што врши непосредно комерцијални работи (комерцијален персонал); и
- 2) друг персонал (административен и технички).

Член 18

Платите на персоналот од претходниот член се состојат од постојан и променлив дел на платите.

Постојаниот дел на платите му се исплатува на персоналот без оглед на остварениот износ на фејдот на платите, а менливиот дел на платите зависи од остварениот износ на фондот на платите.

На учениците во претпријатијата од чл. 1 на оваа уредба им се осигурува полна основна плата.

Член 19

Постојаниот дел на платата изнесува:

- а) за комерцијалниот и продавачкиот персонал (чл. 17 под 1) 60% од основната плата;
- б) за административниот и техничкиот персонал (чл. 17 под 2) 90% од основната плата.

На службениците што примаат положаен додаток им се осигурува постојаниот дел од тој додаток во ист процент во кој што им припаѓа постојаниот дел од основната плата.

Член 20

Променливиот дел од платата го определува управниот одбор на претпријатието за поодделни работни места според извршувањето на поставените задачи, заложувањето и постигнатите заштеди.

Член 21

Постојаниот дел од платата се исплатува месечно унапред на службениците и работниците што се плаќаат унапред, а на другите работници уназад.

Променливиот дел од платата се исплатува по извршената месечна пресметка.

Член 22

За претпријатијата од чл. 1 на оваа уредба селско-стопански производи можат да купуваат и лица што не се во службенички (работен) однос (набавувачи).

Набавувачите примаат за извршената работа договорена провизија. Начинот на определувањето на провизијата на набавувачот се утврдува со договор.

Провизиите на набавувачите не се исплатуваат од фондот на платите, туку паѓаат на терет на трешковите од чл. 8 под б) на оваа уредба.

Здружување на претпријатијата

Член 23

Претпријатијата од чл. 1 на оваа уредба можат да се здружуваат во зедници на претпријатија. Во тој случај претпријатијата ги регулираат своите меѓусобни односи со договор. Договорите за здружување на претпријатијата треба да бидат потврдени од страна на директорот на главната управа за трговија и снабдување на народната република.

Здружувањето од претходниот став се врши со цел за:

- а) договорување за работата и ускладување работата на здружените претпријатија поради поупешна набавка и продажба на селско-стопанските производи, договарање за куповните и продавните цени;
- б) унапредување и спроведување мерки за подобра и морална организација на работата на здружените претпријатија;
- в) извршување на извозните задачи;
- г) давање услуги на здружените претпријатија во транспортни, технички средства, амбалажа и сл.

Казнени одредби

Член 24

Со парична казна до 5.000 динари ќе се казни директорот на претпријатието односно одговорниот службеник во претпријатието, ако претпријатието продава селско-стопански производи над цените што се определени по прописите на чл. 4 ст. 3 и 4 на оваа уредба.

Административно-казнена постапка водат и решение донесуваат во прв степен извршните одбори на скопските (градските) народни одбори.

Завршни одредби

Член 25

Поблиски прописи за спроведување на оваа уредба ќе донесува Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

Член 26

Со влегувањето во сила на оваа уредба престануваат да важат: Уредбата за трошковите на државните откупни претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 47/47), Уредбата за фондот на раководството на претпријатијата (централен фонд) на државните откупни претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 19/47), прописите што се донесени врз основа на тие уредби, како и сите други прописи што се во спротивност со оваа уредба.

Член 27

Оваа уредба влегува во сила на 1 јуни 1951 година.

2 мај 1951 година
Белград

Го застапува

Претседателот на Владата на ФНРЈ
Потпретседателот на Владата на ФНРЈ,

Александар Ранковиќ, в. р.

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, в. р.

Министер на финансите на ФНРЈ,

Добривоја Радосављевиќ, в. р.

235.

Врз основа на чл. 1 од Законот за овластување на Владата на ФНРЈ за донесување уредби по прашањата од народното стопанство, Владата на ФНРЈ, по предлог на Министерот на финансите на ФНРЈ, донесува

УРЕДБА

ЗА ПРИМОПРЕДАВАЊЕТО НА ДОЛЖНОСТА НА СЛУЖБЕНИЦИТЕ НА ДРЖАВНИТЕ СТОПАНСКИ ПРЕТПРИЈАТИЈА

1. ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

Директорите на државните стопански претпријатија и службениците што ракуваат со пари или со материјали (во натамошниот текст „службеници“) во државните стопански претпријатија не можат да бидат разрешени од должност, нити времено упатени на други работи пред да се изврши примопредавањето на должноста по прописите од оваа уредба.

Кои лица се сметаат како службеници што ракуваат со пари или материјали се определува со правилата на државните стопански претпријатија.

Со правилата на државните стопански претпријатија ќе се регулира примопредавањето на должноста на другите службеници на претпријатијата.

Член 2

Примопредавањето на должноста е редовно и времено.

Редовното примопредавање на должноста се врши кога директорот односно службеникот е преместен односно назначен на друга должност во истото или друго претпријатие, или кога отсуствува односно треба да отсуствува од должноста подолго од три месеца, или кога му престанал службеничкиот однос по прописите што постоат.

Во случај на самоволно напуштање на должноста или отстранување од должноста на директор односно службеник, како и во случај на смрт на службеник, предавањето на должноста на новиот директор односно службеник се врши на начинот предвиден за редовното примопредавање на должноста.

Времено примопредавање на должноста се врши кога директорот односно службеникот отсуствува или треба да отсуствува од должноста подолго од еден ден, доколку установувањето одговорноста на службеникот, како и редовното пословање на претпријатието дозволува примопредавање само на текуќите работи а не бараат и да се установи стварната состојба на финансиското односно материјалното пословање на отсутниот службеник.

Кога директорот односно службеникот што отсуствувал од должноста времено ќе се врати на својата редовна должност, ја прима должноста на начин на кој што ја и предал должноста.

Член 3

Директорот односно службеникот што ја предава должноста е должен да го запозна лицето што ја прима должноста со сите задачи што не се извршени до денот на примопредавањето и со разлозите поради кои што не се извршени, како и со целата проблематика на работата.

Член 4

Директорот односно службениците по извршеното примопредавање на должноста односно по разрешувањето од должноста не се разрешуваат и од одговорноста за нивното неправилно работење, како ни од обврската да ја накинат штетата што станале за време на нивното службување поради неправилно работење.

II. ПОСТАПКАТА ЗА ПРИМОПРЕДАВАЊЕ НА ДОЛЖНОСТА

а) Редовно примопредавање на должност

Член 5

Редовното примопредавање должност на директор на претпријатието го определува управниот одбор на претпријатието, а редовното примопредавање должност на службеник го определува директорот на претпријатието односно раководителот на издвоен погон на претпријатието, со донесување решение за именување комисија за примопредавање на должност.

Решението за примопредавање треба да содржи:

- 1) име на лицето што ја предава должноста;
- 2) име на лицето што ја прима должноста;
- 3) имиња на членовите на комисијата за примопредавање;
- 4) срок во кој треба да се изврши примопредавањето на должноста.

Комисијата за примопредавање на должноста се состои од три члена. По исклучение примопредавањето на должноста на службеници во претпријатијата под стопанска управа на локалните органи може да се изврши во присуство на еден службеник.

Срокот за редовното примопредавање односно за разрешување од должноста изнесува 30 дена, а во нарочито оправдани случаи може да се продолжи за натамошни 30 дена.

Член 6

Записникот за редовното примопредавање на должност на директор на претпријатието мора да содржи нарочито следни податоци:

- 1) состојба на извршувањето на работите составена врз основа на оперативната евиденција и книговодството;
- 2) податоци за извршените ревизии и контроли во текот на годината и за живните резултати;
- 3) сите важни факти за уредно и правилно послување на претпријатието.

Код записникот мора да биде приложен бруто билансот и салдо билансот според состојбата утврдена врз основа на стварно извршените книжења во време на примопредавањето на должноста.

Член 7

Записникот за редовното примопредавање должност на службеници мора да содржи нарочито следни податоци:

- 1) состојба по книгите по кои што се води финансиското односно материјалното послување;
- 2) стварна состојба утврдена со потпишување, мерење, вагање, со бројење или со некој друг начин;
- 3) податоци врз основа на кои може да се утврди стварната состојба на работењето на службеникот кој ја предава должноста во време кога се врши примопредавањето (налаз).

Член 8

Комисијата односно определениот службеник со става записник за извршеното примопредавање на должност, во кој што ги внесува податоците споменати во чл. 6 односно чл. 7 од оваа уредба, како и мислење дали на директорот односно на службеникот што ја предал должноста треба да му се даде разрешница.

Ако комисијата односно определениот службеник установат недостатоци или злоупотреби во работењето на лицето што ја предава должноста, должник се тоа да го цитираат во записникот, и да му предложат потребни мерки на надлежниот орган.

Член 9

Комисијата определена за вршење на примопредавањето на должноста го дава својот налаз и мислење во записникот со мнозинство гласови. Ако еден член

од комисијата не се сложи со налазот и со мислењето на мнозинството, ќе го издвои својот налаз и мислење во записникот.

Записникот за примопредавањето го потпишуваат: членовите на комисијата, односно службеникот пред кој што е извршено примопредавањето на должноста, службеникот што ја предава и службеникот што ја прима должноста. Ако службеникот што ја предава односно што ја прима должноста има забелешки во поглед на налазот од комисијата, комисијата е должна да ги внесе во записникот овие забелешки.

Член 10

Комисијата за примопредавање на должноста односно определениот службеник го испраќа записникот до органот што го донел решението за именувањето на комисијата.

Записникот за примопредавањето на должноста мора да се чува во претпријатието како службен документ.

Член 11

Органот што го донел решението за примопредавање должност мора да го прегледа записникот за извршеното примопредавање на должност во срок од 3 дена од денот на приемот на записникот и да му издаде разрешница на службеникот кој ја предал должноста.

Ако се установени во записникот за извршеното примопредавање на должност неправилности или злоупотреби во работењето на директорот односно на службеникот што ја предал должноста, органот што го донел решението за примопредавањето мора веднаш да ги превземе сите мерки со цел да се отстранат последиците станати поради неправилното работење на дотогашниот службеник, како и со цел да го овозможи правилното извршување задачите на службеникот што ја примил должноста. Покрај тоа, овој орган е должен против одговорниот директор односно службеник веднаш да започне дисциплинска постапка као и постапка за накната на штетата по прописите што постојат ако настапила штета за државното стопанско претпријатието.

б) Времено примопредавање на должност

Член 12

Временото примопредавање на должност на директор на претпријатието го определува управниот одбор на претпријатието, а временото примопредавање должност на службеник го определува непосредно повисокиот старешина, со донесување решение за предавање на текуќите работи, врз основа на записникот, а во присуство на определен службеник.

Предавањето на текуќите работи му се врши на службеникот определен од управниот одбор односно од непосредно повисокиот старешина.

Како текуќи работи се сметаат работите што се нужни за секојдневно редовно послување на претпријатието, односно за вршењето на работите на определено работно место.

Член 13

Записникот за временото примопредавање на должност на директор односно на службеник мора да ги содржи сите потребни податоци за текуќите работи што му се предаваат на заменикот на отсутниот службеник.

Записникот го потпишуваат службеникот во чие што присуство е извршено примопредавањето на должноста, службеникот што ја предава и службеникот што ја прима должноста.

Член 14

Ако отсутувањето од должност на директорот односно на службеникот што го извршил временото примопредавање на должност оневозможува да се установи одговорноста на директорот односно на слу-

жбеникот и го пречи редовното работење на претпријатието, управниот одбор на претпријатието односно директорот на претпријатието (раководителот на издвоениот погон на претпријатието) може да определи да се изврши редовно примопредавање на должноста.

Ако поради извонредни и непредвидени околности не е возможно да се изврши редовно примопредавање на должноста, неодољните работи може да ги извршува времено до редовното односно временото примопредавање на должноста само комисија. Оваа комисија се состои од три члена определени од управниот одбор на претпријатието, односно од директорот на претпријатието во согласност со управниот одбор на претпријатието. Комисијата може само заеднички да ги извршува работите.

III. ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 15

Препишите од оваа уредба аналогно ќе се применуваат и на службениците што ракуваат со пари или со материјал во претпријатијата на општествените и задружните организации, како и на соодветните службеници во државните надлештва, установите и во општествените и задружните организации.

Член 16

Се овластува Министерот на финансите на ФНРЈ да донесе поблиски прописи за спроведувањето на оваа уредба.

Член 17

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

20 април 1951 година

Белград

Го застапува Претседателот
на Владата на ФНРЈ

Потпретседателот на Владата на ФНРЈ,

Александар Ранковиќ, с. р.

Министер на финансите на ФНРЈ,

Добривоје Радосављевиќ, с. р.

236.

Врз основа на чл. 2 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50) и точ. 1 од Наредбата за утврдување производите на кои што ќе им ги определува цените Владата на ФНРЈ, Министерот на финансите на ФНРЈ и Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 66/50), Владата на ФНРЈ, по предлог од Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ, донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОТКУПНИТЕ ДРЖАВНИ (СВРЗАНИ) ЦЕНИ ЗА КОКОНИ (ЧАУРИ) НА СВИЛЕНА БУБА

1. Откупните државни (сврзани) цени, по кои што ќе се откупуваат свежи кокоци (чаури) на свилени буби од производителите, се определуваат, по класите спрема квалитетот, и тоа за:

	Динари за 1 кг
I класа — — — — —	120
II класа — — — — —	80
III класа — — — — —	20

Овие цени се подразбираат франко откупната стаица на индустриското претпријатие.

Определувањето на класите на кокоци, спрема квалитетот при откупот ќе се врши врз основа на прописите од Наредбата за квалитетот на поодделни класи на свежи кокоци од свилени буби („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 43/48).

2. Ова решение ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 2222

27 април 1951 година

Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки.

Осман Карабеговиќ, с. р.

237.

Врз основа на чл. 3 од Уредбата за плаќањето во стопанството („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 22/51), прописувам

НАПАТСТВИЕ

ЗА ИЗВРШУВАЊЕТО НА УРЕДБАТА ЗА ПЛАЌАЊЕТО ВО СТОПАНСТВОТО

I. Општи прописи

1) Плаќањата во стопанството се вршат преку текуќите сметки.

Државните надлештва и установи ги вршат своите плаќања преку буџетските акредитиви што им ги отвора банката по налог од финансиските органи.

По исклучение за вонбуџетските плаќања можат да им се отворат текуќи сметки на државните надлештва и установи, и тоа по специјално одобрение од Министерот на финансите на ФНРЈ за сојузните, а од министерот на финансите на народната република за републичките и локалните надлештва и установи.

2) Правно и физичко лице може, по правило, да отвори кај банката само една текуќа сметка. Исклучително, во оправдани случаи, банката може да одобри отворање на повеќе текуќи сметки.

3) Комитентите на банките должни се за плаќањата преку текуќите сметки, односно буџетските акредитиви, да употребуваат инструменти (обрасци) што ги пропишува банката.

4) Налог за плаќање на терет на текуќата сметка може на банката да и издаде само сопственикот на сметката (овластените лица), а банката ќе го изврши налогот доколку на сметката има достаточна покријка.

Исто така банката ќе го изврши налогот за буџетските плаќања, што го издава надлежниот наредбодател, само во случај ако има на буџетскиот акредитив и на означената партија и позиција достаточна покријка.

По исклучение банката може и без налог од комитентот да ја задолжи неговата текуќа сметка односно буџетскиот акредитив, ако ќе се изврши задолжението по одлука од суд или државна арбитража, заснована на правосилна пресуда на судот односно на одлука на арбитражата. Ова задолжение банката може да го изврши само доколку има на сметката односно на партијата и позицијата достаточна покријка.

Налозите без покрие му се враќаат на подноси-телот.

5) На побарувањата по текужките сметки банката плаќа мамата чија висина ќе се определи со посебно решение.

П. Начини на плаќање

6) Плаќањата се вршат со готови пари или без употреба на готови пари т. е. преку вирман.

7) Готови пари можат да се употребат во овне случаи:

- а) за исплата на плати и надници,
- б) за купување стока во трговската мрежа на мало,
- в) за плаќање саобраќајни услуги, и
- г) за сите плаќања на корисниците што немаат текуќа сметка.

Другите плаќања помеѓу комитентите преку банките се вршат преку вирман.

8) Вирманските плаќања што пропстечуваат од набавка на стока или од извршени услуги можат да се вршат:

- а) по приемот на стоката или по извршувањето на услугата, и
- б) пред приемот на стоката или пред извршувањето на услугата.

Плаќањето може да се осигура со претходно обезбедување на покриеќето.

Кој начин на плаќање ќе се примени како и во кој срок ќе се изврши плаќањето односно обезбедувањето на покриеќето, се утврдува со договор спрема слободна спогодба помеѓу купувачот и продавачот. Исто така со договор можат да се предвидат и казни санкции за отстапување од договорените срокови.

9) За плаќањето што е договорено да се изврши по приемот на стоката или по извршувањето на услугата, купувачот е должен да и издаде на банката налог веднаш по приемот на стоката или по приемот на фактурата ако ја прими стоката порано, односно во рокот предвиден во договорот.

За плаќањето што е договорено да се изврши пред приемот на стоката или пред извршувањето на услугата купувачот е должен да издаде налог на банката во рокот што е предвиден за тоа плаќање во договорот.

Врз основа на овне налози, доколку имаат тие покриеќи, банката ќе ја задолжи текуќата сметка на купувачот, а потоа истиот износ ќе го одобри на текуќата сметка на продавачот.

10) Продавачот може да бара од купувачот да му обезбеди за порачаната стока или услуга унапред покриеќи. Во тој случај купувачот е должен да и издаде на банката налог за обезбедување плаќањето на порачаната стока. Во тој налог треба да се означат за чија корист се врши обезбедувањето на плаќањето и рокот до кој му се става обезбедената сума на продавачот на располагање. Обезбедениот износ банката го одобрува на специјална сметка на чиј терет ќе се изврши плаќањето на продавачот.

Купувачот е должен да го извести веднаш продавачот за извршеното обезбедување на плаќањето и до кој рок може да се наплати овој износ.

Продавачот може да го користи авизираното покриеќи дури по отпраќањето на стоката на купувачот. Во овој случај продавачот и издава на банката налог за наплата. Кон овој налог мора да биде приложена фактурата и документот за отпраќањето на стоката. Износот на налогот банката го одобрува веднаш на текуќата сметка на продавачот, а ја задолжува специјалната сметка на која се води покриеќето.

Доколку продавачот не го искористи целиот износ на покриеќето или до рокот не го користел воопшто, банката ќе го врати неискористениот износ во корист на текуќата сметка на купувачот.

III. Други и завршни одредби

11) Налозите за наплата на терет на регресните сметки ги поднесуваат комитентите на образецот од банката бр. 153, по кој се одобрува веднаш текуќата сметка на комитентот а потоа задолжува односната регресна сметка.

12) Ова напатствие влегува во сила на 15 мај 1951 година, на кој ден престанува да важи Напатствието за извршување Уредбата за меѓусобното плаќање во стопанството („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 251), како и другите прописи во врска со регулирањето на меѓусобните плаќања во стопанството.

Бр. 10418

6 мај 1951 година

Белград

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

233.

Врз основа на чл. 138 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните фамилии и чл. 14 од Уредбата за изменувањата и дополнувањата на Уредбата за данокот на доход („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 750), а во врска со точ. 2 на Решението на Владата на ФНРЈ за наголемување платите на работниците, наместениците и службениците („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 1050) пропишувам

НАПАТСТВИЕ

ЗА ИЗМЕНУВАЊАТА И ДОПОЛНУВАЊАТА НА НАПАТСТВИЕТО ЗА ПРЕСМЕТКА И УПЛАТА НА РАЗЛИКИТЕ ШТО НАСТАНАЛЕ ПОРАДИ УКИНУВАЊЕТО НА ДАНОКОТ НА ДОХОД НА РАБОТНИЦИТЕ, НАМЕСТЕНИЦИТЕ И СЛУЖБЕНИЦИТЕ И ДОПРИНОСОТ ЗА СОЦИЈАЛНОТО ОСИГУРУВАЊЕ

I. Во Напатствието за пресметка и уплата на разликите што станале поради укинувањето на данокот на доход на работниците, наместениците и службениците и доприносот за социјалното осигурување („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 1050) се внесуваат следни изменувања и дополнувања:

1) После ставот 2 од точката 1 се додава нов став, кој гласи:

„Покрај разликите од претходните ставови на оваа точка во буџетот ќе се уплатуваат и овне износи кои до 1 април 1951 година претпријатијата ги исплатувале на терет од својот платен фонд (на свој терет) по прописите за социјалното осигурување (исплати на систематизираните службеници: на парични надокнади за време отсуство и болување, законници, додатоци за деца и др.), а кои од 1 април 1950 година ги исплатуваат времено и ги рефундираат (ги наложкуваат) од државниот буџет по прописите од Уредбата за финансирање на социјалното осигурување („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 2260) и Напатствието за спроведување на уредбата за финансирање на социјалното осигурување („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 2350).”

2) Во досегашниот став 3 точ. 1 наместо зборовите: „Разлики во платите по претходниот став не ќе плаќаат” се ставаат зборови: „Разлики по претходните ставови нема да ги плаќаат”.

3) На крајот од ставот 1 точ. 2 се додава нов став, кој гласи:

„Како долга разлика ќе се третираат и рефундираните износи на паричните надокнади што се исплатени на систематизираните службеници по ставот 3 од претходната точка.”

4) На крајот од точ. 12 се додаваат нови ставови кои гласат:

„Претпријатијата се должни да состават одделни пресметки на паричните накнади што ги исплатиле на систематизираните службеници по Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и на нивните фамилии, врз основа на тие пресметки должни се да издаваат одделни вирмански налози за рефундирање (најокнада) на тие износи од државниот буџет, а едновременно да издаваат и вирмански налози за уплата на рефундираните износи во корист на сметката од втората разлика во полната цена на чинењето односно втората разлика во платите.

Ако поднесе претпријатието барање за рефундирање само на накнадите што се исплатени на работниците и на несистематизираните службеници што му припаѓаат, а не поднесе и барање за рефундирање накнадите што се исплатени на систематизираните службеници, должно е на поднесното барање да ја потврди клаузулата: „Нема исплати на систематизирани службеници што не се пресметани со буџетот“.

Државното кредитно-претпријатие нема да изврши рефундирање на накнадите што им се исплатени на систематизираните службеници ако со барањето за рефундирање на тие надокнади не се поднесе и налог за нивна уплата, односно ако не се потврди клаузулата по претходниот став“.

5) Точ. 14 се менува и гласи:

„Наплатените износи од првата и втората разлика во полната цена на чинењето и првата и втората разлика во платите ќе ги книжи Народната банка на ФНРЈ во корист на определените сметки.“

11. Ова напатствие влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“, со тоа што паричните надокнади од точ. 1 на ова напатствие кои уште не се пресметани, рефундирани или уплатени мораат да се пресметаат, рефундираат и уплатат во рок од десет дена од денот на влегувањето во сила на ова напатствие.

Бр. 5290

23 април 1951 година

Белград

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

239.

Врз основа на точ. 4 од Решението за износот на основите на трговијата по сврзаните цени што ги добиваат селанските работни задруги за селско-стопанските производи испорачани по планот на откуп, како и за селско-стопанските производи продадени на слободното пазариште („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 23/51), а во согласност на Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ и со Министерот на финансите на ФНРЈ, проширувам

НАПАТСТВИЕ

ЗА ИЗМЕНУВАЊА И ДОПОЛНУВАЊА НА НАПАТСТВИЕТО ЗА НАЧИНОТ НА ПРОДАВАЊЕТО НА СЕЛСКО-СТОПАНСКИТЕ ПРОИЗВОДИ НА СЕЛАНСКИТЕ РАБОТНИ ЗАДРУГИ, ОПШТИТЕ ЗЕМЈОДЕЛСКИ ЗАДРУГИ И НА ДРЖАВНИТЕ СЕЛСКО-СТОПАНСКИ ДОБРА

Во Напатствието за начинот на продавањето на селско-стопанските производи на селанските работни задруги, општите земјоделски задруги и на државните селско-стопански добра („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 21/51) се вршат следни изменувања и дополнувања:

1. Точката 1) од напатствието се менува и гласи: „Селанските работни задруги можат да продаваат селско-стопански производи по пониските единствени (сврзани) цени, по цените што се формираат слободно на пазариштето и по цените што се просечно за околу 15% пониски од цените што се слободно формирани на пазариштето.

Кога селанските работни задруги ги продаваат селско-стопанските производи по планот на откупот по пониските единствени (сврзани) цени (договорени плански испорачки на жита, маст, волна и индустриски култури) добиваат поред вредноста во пари уште и бонови на трговијата по сврзаните цени во висина од 150% од вкупната вредност на испорачените производи.

Кога селанските работни задруги ги продаваат селско-стопанските производи на слободно пазариште преку претпријатијата за продажба на селско-стопанските производи на фондовите за механизација и инвестициона изградба на задружното селско стопанство или преку сопствените продавници по цените што се просечно за околу 15% пониски од цените слободно формирани на пазариштето, добиваат 30% бонови на трговијата по сврзаните цени од него промет (од вкупниот износ на продадените производи намален за стварните трошкови на продажбата).

Кога селанските работни задруги ги продаваат селско-стопанските производи на државната и општествената трговска мрежа, на угостителските претпријатија и одмаралштата, на социјалните и здравствениите установи и на Југословенската армија по слободно формирани цени добиваат 15% бонови на трговијата по сврзаните цени од бруто прометот по сметката (од вкупниот износ на продадените производи).

Кога општите земјоделски задруги ги продаваат своите селско-стопански производи и производите на своите задругари по цените што се просечно за околу 15% пониски од цените на пазариштето добиваат 15% бонови на трговијата по сврзаните цени од вкупната вредност на продадените производи“.

2. Во точката 2) од напатствието после зборовите: „од точ. 1“ се додава „на ст. 3 и 5“.

3. Во точката 3) од напатствието се брише првиот став.

4. Точката 4) од напатствието се менува и гласи: „Покрај своите производи селанските работни задруги можат да продаваат и производи на своите задругари од окупишката. Овие производи ќе ги преземаат селанските работни задруги од своите задругари под истите услови по кои што и задругите ги предаваат своите сопствени производи на продавниците поради продажба или им ги продаваат на потрошувачите од точ. 1 ст. 4 од ова напатствие. Задругите можат да им даваат на своите задруги аконтажи во пари и бонови за стоката до конечното извршување на пресметката. Аконтажијата можат да ја даваат од своите сопствени средства и од боновите добивени од продажбата на сопствените производи“.

5. Во точката 5) од напатствието на крај на првиот став се брише точката и се додаваат зборови: „до со тоа, да им се дават бонови на трговијата по сврзаните цени во износ од 15% од бруто вредноста на продадените производи“.

6. Во точката 7) од напатствието ставот 4 се менува и гласи:

„Вкупната вредност на продадените производи намалена за износот на стварните трошкови на продажбата и на евансот ќе се исплати односно ќе се одобри на текуќата сметка на испорачачот на стоката. Боновите ќе им се пресметуваат на селанските работни задруги на него промет, а на општите земјоделски задруги на вкупната вредност на продадените производи, по обрасците на Народната банка на ФНРЈ. Пресметувањето на основите со Народната банка на ФНРЈ ќе се врши на крај на секој месец“.

7. После точката 8) од напатствието се додаваат нови точки 9 и 10 кои што гласат:

„9. Испорачените плаќески количини на жита, маст, волна и индустриски култури по пониските единствени (сврзани) цени, ќе ги измират откупните претпријатија на селанските работни задруги со вирмански чек во корист на нејзината текуќа сметка. Покрај тоа откупните претпријатија ќе им издаваат на селанските

работни задруги потврда за преземените селско-стопански производи. Откупните претпријатија се должни во потврдата да го наведат видот, количината, вкупната вредност на преземените селско-стопански производи и дека се истите купени по пониските единствени (сврзани) цени. Врз основа на оваа потврда Народната банка на ФНРЈ, при која има своја текуќа сметка селанската работна задруга ќе издаде бонови на трговијата по сврзаните цени во износ од 150%, од вкупната вредност на продадените селско-стопански производи.

10. Кога селанските работни задруги ги продаваат селско-стопанските производи на државната и општествената трговска мрежа, на угостителските претпријатија и одмаралиштата, на социјалните и здравствените установи и на Југословенската армија, ќе испоставуваат сметки во два примерка од кои што едниот ќе му го предаваат на купувачот а вториот ќе го задржат за себе. Купувачот е должен на примерокот на сметката што и останува на селанската работна задруга да го потврди приемот на стоката што се однесува до количините и цените што се споменати во сметката.

На крај на секој месец, селанската работна задруга ќе и поднесува на Народната банка на ФНРЈ на обраќањето на Народната банка на ФНРЈ барање за исплата на 15% бонови на трговијата по сврзаните цени на вкупната вредност на сите испоставени сметки во текот на тој месец. Кон ова барање мораат да се приложат сите дупликети на сметките заверени од страна на купувачот.

8. Точката 9), 10), 11), 12) и 13), стануваат точки 11), 12), 13), 14) и 15).

9. Ова напатствие ќе се применува од 1 мај 1951 година.

Бр. 4039

7 мај 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за селско стопанство
и шумарство,
инж. Мијалко Тодоровиќ, с. р.

Согласни:

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

240.

Врз основа на чл. 3, 4 и 31 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50), во врска со чл. 1 и 2 од Уредбата за изменување и дополнување на Уредбата за слободната продажба и цените за стоките од широко трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51) и точ. 4 од Решението за определување видовите и количините на прехранбените артикли од обезбеденото снабдување („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 22/51), пропишуваме

НАПАТСТВИЕ

ЗА НАЧИНОТ НА ФОРМИРАЊЕТО НА ЦЕНИТЕ ПО КОИ ШТО ПРОИЗВОДСТВЕНИТЕ И ТРГОВСКИТЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА КЕ ГИ ПРОДАВААТ ВО СЛОБODНА ПРОДАЖБА ПРЕХРАНБЕНИТЕ АРТИКЛИ НАМЕНЕТИ ЗА ШИРОКО ТРОШЕЊЕ

1. Исклучително од прописите на Напатствието за начинот на формирањето и определувањето на цените по кои што производствените претпријатија ќе ги продаваат производите наменети за широко трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 4/51), сите производствени претпријатија, занаетчиските задруги и приватните занаетчиски дукани (во натамошниот текст: производствени претпријатија), ќе ги продаваат во слободна продажба своите прехранбени артикли наменети

за широко трошење по цените што ќе ги формираат слободно, спрема условите на пазариштето.

Поблиски напатствија за начинот на кој ќе ги формираат производствените претпријатија цените од претходниот став, ќе издаваат по потреба согласно Управата за цени при Министерството на финансите на ФНРЈ и Уредот за цени при Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

Производствените претпријатија ќе ја уплатуваат остварената пазаршна добивка на прехранбените артикли во слободна продажба според прописите од Наредбата за пресметување и уплатување на пазаршната добивка и на разликата во цените на репродукциониот материјал наменет за локалното производство, како и за накнадата (регресот) на разликите станати во цените при продажбата на стоките од широко трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51 и 23/51).

2. Трговските претпријатија ќе ги продаваат на слободна продажба прехранбените артикли на претпријатијата од точ. 1 на ова напатствие, по цените што ги формираат слободно, спрема условите на пазариштето, а аналогно со прописите што постојат.

Пресметка, уплата и употреба на разликите помеѓу продавната цена и набавната цена наголемена со трошковите на трговијата, трговските претпријатија вршат спрема прописите од точ. 11 од Наредбата за пресметување и уплатување на пазаршната добивка и на разликите во цените на репродукциониот материјал наменет за локалното производство како и за надокнадата (регресот) на разликите станати во цените при продажба на стоките од широко трошење.

3. Исклучително од прописите на точ. 1 и 2 на ова напатствие, Управата за цени при Министерството на финансите на ФНРЈ и Уредот за цени при Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ ќе ги определат согласно единствените цени по кои што производствените претпријатија ќе им продаваат на трговските претпријатија шеќер во слободна продажба наменет за широко трошење, како и единствени цени во слободната продажба на мало, по кои што ќе продаваат трговските претпријатија шеќер во слободна продажба.

4. Ова напатствие ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 1250

7 мај 1951 година

Белград

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.
Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет
со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

241.

Врз основа на чл. 6 од Уредбата за слободната продажба и цените на стоките од широката потрошувачка („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 29/50), а во врска со прописите од Решението за определување видовите и количините на прехранбени артикли од обезбеденото снабдување („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 22/51), издавам

НАРЕДБА

ЗА ИЗМЕНУВАЊА И ДОПОЛНУВАЊА НА НАРЕДБАТА ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ И УПЛАТУВАЊЕ НА ПАЗАРИШНАТА ДОБИВКА И НА РАЗЛИКИТЕ ВО ЦЕНИТЕ НА РЕПРОДУКЦИОНИОТ МАТЕРИЈАЛ НАМЕНЕТ ЗА ЛОКАЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО, КАКО И ЗА НАКНАДАТА (РЕГРЕСОТ) НА РАЗЛИКИТЕ СТАНАТИ ВО ЦЕНИТЕ ПРИ ПРОДАЖБАТА НА СТОКИТЕ ОД ШИРОКА ПОТРОШУВАЧКА

1. На крај на точ. 1 од Наредбата за пресметување и уплатување на пазаршната добивка и на разликите во цените на репродукциониот материјал наменет за локалното производство, како и за накнадата

(регресот) на разликите станати во цените при продажбата на стоките од широка потрошувачка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/51 — во натамошниот текст: наредбата), се додава нов став, кој што гласи: „Исклучително од прописот на првиот став од оваа точка, производствените претпријатија што произведуваат и продаваат на слободна продажба прехранбени артикли (производи на гранката 127 — Прехранбена индустрија) по цените што одговараат на пазариштето, ја уплатуваат пазаришната добивка остварена со продажбата на овие артикли на следните сметки кај Народната банка на ФНРЈ:

а) на сметката бр. 800.611 — пазаришната добивка остварена од слободната продажба на шеќер;
б) на сметката бр. 800.711 — пазаришната добивка остварена од слободната продажба на маснотии (уље и маст);

в) на сметката бр. 800.811 — пазаришната добивка остварена од слободната продажба на алкохолни пијалоци;

г) на сметката бр. 800.911 — пазаришната добивка остварена од слободната продажба на други прехранбени артикли.”

2. На крај на првиот став на точ. 27) од наредбата се додава:

„ж) на терет на сметката бр. 800.555 — Регрес на попуст на парични бонови за купување прехранбени артикли.”

3. Претпријатијата и продавниците на трговската мрежа на мало и на големо ќе ги утврдаат, според состојбата на 10 мај 1951 година, запасите на овие индустриски прехранбени артикли кои што се пуштаат, спрема Решението за определување видовите и количините на прехранбени артикли од обезбеденото снабдување, во слободна продажба по цените што одговараат на пазариштето, а по досегашните прописи тие прехранбени артикли биле наменети за продажба само на потрошувачите на обезбеденото снабдување, и тоа по намалените односно пониските единствени цени. На утврденитот запас на овие прехранбени артикли треба да се пресмета разликата помеѓу слободно формираните цени, по кои што ќе се продаваат овие артикли, според споменатото решение, во слободна продажба, и нивните набавни цени (намалените единствени односно пониските единствени цени во продажбата на мало). Пресметаната разлика во цените овие претпријатија се должни да ја уплатат најдоцна до 20 мај 1951 година, и тоа на сметката бр. 800.248 — Пазаришна добивка на запасите на прехранбени артикли затечени во трговската мрежа.

Пазаришната добивка што ќе биде уплатена на сметката од претходниот став нема да се дели на буџетски и регресен дел по точ. 23—26 од наредбата, туку целиот износ ќе се пренесе непосредно на сметката бр. 800.500 — Општ фонд на регресот.

4. Оваа наредба ќе се применува од 10 мај 1951 година.

Бр. 10474

7 мај 1951 година

Белград

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

242.

Врз основа на чл. 1 и 4 од Решението за определување видовите и количините на прехранбените артикли од обезбеденото снабдување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 22/51), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗДАВАЊЕТО И НАЧИНОТ НА КОРИСТЕЊЕТО НА ПАРИЧНИТЕ БОНОВИ ЗА КУПУВАЊЕ ПРЕХРАНБЕНИ АРТИКЛИ СО ПОПУСТ

1. Правото на добивање парични бонови за купување прехранбени артикли со попуст го имаат само

потрошувачите што би имале, спрема прописите праќо на обезбедено снабдување со месо.

2. На потрошувачите од точ. 1 од ова решение според категориите во која се разврстени ќе им се издаваат месечно следните износи на парични бонови:

На потрошувачите од потрошувачката категорија	парични бонови
P-1a јамски	240
PЦI	240
P-1a	175
P-16	175
Pж-1	175
P-1 и Pс-1	85
P-2a	85
Pж-2	85
P-2 и Pс-2	70
P-3 и Pс-3	55
По, Со-1, Со-	50
Д-1	60
Д-2	70
Д-3	95

На ударниците (Pу) — — — — — 40

На мајките доилки (Mд) — — — — — 10 ✓

На болните вон болница (Б) — — — — — 40 ✓

На трудници (Т) — — — — — 40 ✓

3. Висината на попустот со кој ги купуваат потрошувачите на обезбеденото снабдување прехранбени артикли на паричните бонови изнесува 80% од слободно формираната продавна цена на мало.

Купувањето на прехранбените артикли на паричните бонови за купување прехранбени артикли со попуст, се врши на тој начин што при купувањето потрошувачите плаќаат во готови пари 20% од продавната цена на мало и во ист износ предаваат парични купони.

4. Формата на паричните бонови ја утврдува Народната банка на ФНРЈ.

5. Паричните бонови важат за купување прехранбени артикли во државната трговска мрежа на мало и во продавниците на државните селско-стопански лобра и задругите на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

6. Трговските претпријатија што продаваат прехранбени артикли со попуст, имаат право на накнада (регрес) за разликите во цената на стоките продадени со попуст на бонови. Овој регрес го остваруваат трговските претпријатија на начинот пропишан за остварување регрес за продадените индустриски стоки со попуст на паричните купони од индустриските потрошувачки карти и на боновите за трговијата по слободните цени.

7. Ова решение ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 6723

5 мај 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,
Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ,

243.

Врз основа на чл. 3, 4 и 31 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50), во врска со чл. 1 и 2 од Уредбата за изменувањата и дополнувањата на Уредбата за слободната продажба и за цените на стоката од широкото трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51), а во согласност со Претседателот на Стопанскиот совет на Владата на ФНРЈ, внесуваме

РЕШЕНИЕ

ЗА НАЧИНОТ НА ЗАСМЕТУВАЊЕ НА ЦЕНИТЕ ЗА ИСПОРАЧКИТЕ ОД ТРГОВСКИТЕ СЕРВИСИ (ВОНПАЗАРИШНИ СТОКОВИ ФОНДОВИ) И ЗА ИСПОРАЧКИТЕ ОД ИНДУСТРИСКИТЕ СЕРВИСИ

1. Вонпазаришните потрошувачи (државните надлештва, установи и претпријатија) ги подмируваат своите вонпазаришни потреби во трговските сервиси односно во претпријатијата преку кои што се врши снабдување на вонпазаришните потрошувачи, и тоа во количини и на начин регулиран од советот за промет со стоки на Владата на народната република.

Трговските сервиси односно претпријатијата преку кои се врши снабдување на вонпазаришните потрошувачи, ќе ги снабдуваат вонпазаришните потрошувачи со непрехранбени индустриски производи од утврдениот фонд за вонпазаришни потреби, т. е. од оние количини што се опфатени со планот на распределбата за 1951 година а во границите што се за секоја народна република определени од Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ.

Вонпазаришните потреби се подмируваат кај трговскиот сервис односно кај претпријатието преку кое што се врши снабдување на вонпазаришните потрошувачи, во онаа народна република на чие што подрачје се наоѓа вонпазаришниот потрошувач, без обзир да ли е тој потрошувач од сојузно, републичко или локално значење.

2. Трговските сервиси односно претпријатијата преку кои што се врши снабдувањето на вонпазаришните потрошувачи, ќе им ја продаваат стоката на вонпазаришните потрошувачи по слободно формираните цени, според условите на пазарштето.

3. Производствените претпријатија, за сите испорачки на трговските сервиси односно на претпријатијата преку кои што се врши снабдување на вонпазаришните потрошувачи, ќе ги засметуваат слободно формираните цени.

4. Испорачките на стоката што е намената за репродукција и средствата за заштита на трудот, на производствените претпријатија под стопанска управа на сојузните, републичките или локалните органи, ќе се вршат по определените пониски единствени цени, само тогаш кога тие испорачки ги вршат производителите или индустриските сервиси, непосредно на корисниците, и тоа во рамките на со планот одобрените контингентни.

По исклучение од погорниот став, испорачките на суровини, на полупроизводи и производи (материјал за репродукција) на производствените претпријатија под стопанска управа на локалните органи, ги вршат производителите односно индустриските сервиси по повисоките единствени (комерцијални) цени во смисла на Решението за формирање на повисоките единствени (комерцијални) цени за суровини, полупроизводи и производи (материјал за репродукција) и за испорачки што ќе се вршат по тие цени („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 9/51).

5. Трговските сервиси и претпријатијата преку кои што се врши снабдување на вонпазаришните потрошувачи, ќе им ги отстапат на индустриските сервиси запасите од средствата за заштита на трудот затечени на денот на влегувањето во сила на ова ре-

шение, и тоа по пониските единствени цени. Доколку оваа стока трговските сервиси односно претпријатијата преку кои што се врши снабдување на вонпазаришните потрошувачи ја набавиле по поголеми цени, имаат право на надокнада (регрес) за разликите во цената во смисла на прописите што постоат, а на терет на сметката бр. 800.566 — Регрес на разликите во цената на запасите на средствата за заштита на трудот.

6. Вонпазаришните потрошувачи можат да купуваат во трговската мрежа на мало стоката што ја нема во трговските сервиси односно во претпријатијата преку кои што се врши снабдувањето на вонпазаришните потрошувачи и тоа само во обичајните количини при продажбата на мало а по слободно формираните цени, според условите на пазарштето.

7. Со влегувањето во сила на ова решение престанува да важи Решението за начинот за определување на цените за производите од вонпазаришните стокоски фондови бр. 560 од 11 јануари 1951 година („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51).

8. Ова решение ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 6767

6 мај 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

Согласен,
Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Стопанскиот совет,
Борис Кидрич, с. р.

244.

Врз основа на чл. 7 и 22 од Основната уредба за откупот на селско-стопанските производи („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 53/50), чл. 10 од Уредбата за трговијата по сврзаните цени („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 27/50) и Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50), во согласност со Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ и Министерот на финансите на ФНРЈ, внесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗНОСОТ НА БОНОВИТЕ НА ТРГОВИЈАТА ПО СВРЗАНИТЕ ЦЕНИ КОИ ШТО СЕЛАНСКИТЕ РАБОТНИ ЗАДРУГИ ГИ ДОБИВААТ ЗА СЕЛСКО-СТОПАНСКИТЕ ПРОИЗВОДИ ИСПОРАЧЕНИ ПО ПЛАНОТ НА ОТКУПОТ, КАКО И ЗА СЕЛСКО-СТОПАНСКИТЕ ПРОИЗВОДИ КОИ ГИ ПРОДАВААТ НА СЛОБОДЕН ПАЗАР

1) На селанските работни задруги за сите договорени плански испорачки за жита, маст, волна и на индустриските култури им припаѓаат покрај вредноста во пари по пониските единствени (сврзани) цени определени за овие артикли уште и 150% бонуси на трговијата по сврзаните цени од вкупната вредност на испорачените производи.

2) Кога селанските работни задруги продаваат селско-стопански производи на слободен пазар преку претпријатијата за продажба на селско-стопанските производи на фондовите за механизација и инвестициона изградба на задружното селско стопанство или преку сопствените продавници по цените што се просечно за околу 15% пониски од цените што се слободно формираны на пазарот добиваат 30% бонуси на трговијата по сврзаните цени од нето прометот.

3) Кога селанските работни задруги ги продаваат селско-стопанските производи на државната и општествената трговска мрежа, на угостителските претпријатија и одмаралиштата, на социјалните и здравствените установи и на Југословенската армија по слободно формирните цени добиваат 15% бонови на трговијата по сврзаните цени од бруто прометот по сметката.

4) Поблиски прописи за спроведувањето на ова решение донесува Претседателот на Советот за селско стопанство и шумарство на Владата на ФНРЈ во согласност со Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ и со Министерот на Финансите на ФНРЈ.

5) Ова решение ќе се применува од 1 мај 1951 година.

Бр. 3970

4 мај 1951 година
Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за селско
стопанство и шумарство,
инж. Мијалко Тодоровиќ, с. р.

Согласни:

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

245.

Врз основа на чл. 4 и 31 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50) во врска со чл. 1 и 2 на Уредбата за изменувањата и дополнувањата на Уредбата за слободната продажба на стоките од широкото трошење и точ. 5 на Решението за начинот за определување на цените за производите од вонпазаришните стокови фондови („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ЦЕНИТЕ ПО КОИ ШТО КЕ СЕ ИСПОРАЧУВААТ НА УГОСТИТЕЛСТВОТО АРТИКЛИ ЗА ПРЕХРАНА И САПУН ОД ВОНПАЗАРИШНИТЕ СТОКОВИ ФОНДОВИ

1. Агенциите, сервисите и претпријатијата за снабдување на угостителството, како и трговските претпријатија определени за снабдување на угостителството ќе ги засметуваат артиклите на прехрана и сапуноот, што им ги испорачуваат на угостителските претпријатија односно на дуќаните од вонпазаришните стокови фондови а во рамките на доделените плански контингенти, по следните цени:

а) испорачките од планските контингенти од обезбеденото снабдување за пансионското угостителство, општествената прехрана и детските ресторанти — по намалени единствени цени, а производите за кои не се прописани намалени цени — по пониските единствени цени;

б) испорачките од планските контингенти за пролазното угостителство — по повисоките (комерцијални) цени, што се добиваат со применувањето на определените фактори на намалените единствени цени, а кај производите за кои што не се прописани намалени цени, со применувањето на определените фактори на пониските единствени цени. Овие фактори ќе ги определува Уредот за цени при Советот за промет

со стоки на Владата на ФНРЈ, во согласност со Управата за цени при Министерството на финансите на ФНРЈ. Истите органи ќе издаваат и потребни напатствија за применувањето на тие фактори.

2. Производствените претпријатија при испорачките од вонпазаришните стокови фондови, а во границите на доделените плански контингенти, ќе ги засметуваат на агенциите, сервисите и на претпријатијата за снабдување на угостителството, како и на трговските претпријатија што се определени за снабдување на угостителството, артиклите за прехрана и сапуноот — по намалени единствени цени, а производите за кои што не се определени намалени цени — по пониските единствени цени.

3. Испорачките на артиклите за прехрана и сапуноот од точ. 1 и 2 на ова решение ќе се вршат врз основа на потврда од поверенството на околинскиот (градскиот) народен одбор што е надлежно за работите на туризмот и угостителството за тоа корисниците да вршат набавки врз основа на доделените им плански контингенти (со ознака на квотата и распоредбата на контингентите).

4. Агенциите, сервисите и претпријатијата за снабдување на угостителството, како и трговските претпријатија за снабдување на угостителството кога испорачуваат артикли за прехрана и сапун на угостителските претпријатија за пролазното угостителство по цените од точ. 1) под б) на ова решение ќе ја уплатуваат како пазаришна добивка кај Народната банка на ФНРЈ остварената позитивна разлика помеѓу набавните и продавните цени во смисла на Наредбата за пресметување и уплатување на пазаришната добивка и разликите во цените на репродукциониот материјал наменет за локалното производство како и најнадатата (регресот) на разликите што станале во цените при продажбата на стоката од широкото трошење („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51).

5. Ова решение ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 6309

25 април 1951 година
Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,
Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

246.

Врз основа на чл. 4 во врска со чл. 17 и 28 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 63/50) и точ. 3 од Наредбата за утврдување производите на кои што ќе ги определува цените Владата на ФНРЈ, Министерот на финансите на ФНРЈ и Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 66/50), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ОТКУПНИТЕ ЦЕНИ ЗА СИРАК-СЛАМА

1. Откупот на сирак-слама од родот на 1951 година и од поранешните години што се врши по државните (сврзаните) цени ќе се врши по цените определени со Наредбата за дополнување на Наредбата за државните (сврзаните) цени на индустриските растенија по видот и квалитетот од родот на 1949 година („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 86/49), чии што текст што се однесува до цените гласи:

„Во рамките на просечната државна (сврзана) цена од 600.— динари на 100 кг. се определуваат следните цени по видот и квалитетот:

	за 100 кг. Динари
I класа — слама убава жолта боја, должина на киската преку 50 см, должина на дршката до 15 см:	
без семе — — — — —	800
со семе — — — — —	530
II класа — должина на киската од 30—50 см, должина на дршката до 15 см:	
без семе — — — — —	500
со семе — — — — —	400

Оваа наредба ќе се применува и на сирак-слама од родот 1950 година”.

2. Цените над кои што не може да се откупува во слободниот откуп сирак-слама од родот на 1951 година и поранешните години, се определуваат, по видот и квалитетот, на следните нивоа:

	Динари за 100 кг.
I класа — слама убава жолта боја, должина на киската преку 50 см, должина на дршката до 15 см:	
без семе — — — — —	2.500
со семе — — — — —	1.400
II класа — должина на киската од 30—50 см, должина на дршката до 15 см:	
без семе — — — — —	1.800
со семе — — — — —	1.100
Вои од класите (друга):	
без семе — — — — —	1.000
со семе — — — — —	850

Директорите на главните управи за трговија и снабдување на народните републики во согласност со министрите на финансните на народните републики, во рамките на горните највисоки цени, ќе ги определуваат цените по кои што ќе се откупува во слободниот откуп сирак-слама од родот 1951 и од поранешните години на територијата на поодделни републики.

3. Ова решение ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 5919

17 април 1951 година
Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со сток, Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,
Министер на финансите на ФНРЈ,
Добривоје Радосављевиќ, с. р.

Министерството на финансите на ФНРЈ, по извршеното сравнување со изворниот текст, установи дека во текстот на Наредбата за наплата данокот на промет на производи и на пазаришната добивка при исплатата на сметките, објавен во „Службениот лист на ФНРЈ”, бр. 16/51 се поткрале долу наведените грешки, и дава следна

ИСПРАВКА

НА НАРЕДБАТА ЗА НАПЛАТА ДАНОКОТ НА ПРОМЕТ НА ПРОИЗВОДИ И НА ПАЗАРИШНАТА ДОБИВКА ПРИ ИСПЛАТАТА НА СМЕТКИТЕ

Во точ. 1 наместо зборвите: „за продадените производи и неподвижни добра” треба да стојат: „за про-

дадените производи и добра и за извршените услуги”; Во точ. 6 после зборвите: „испорачачот на производите” се става цртичка и се додава: „извршителот на услугите”;

Во точ. 12 наместо: „бр. 34230/47” треба да стојат: „бр. 34230/47”.

Бр. 9814. — Од Министерството на финансите на ФНРЈ, 23 април 1951 година.

Министерството на поморството на ФНРЈ по извршеното сравнување со изворниот текст, установи дека во текстот на Решението за тарифата на накнадите за прегледување бродови, објавен во „Службениот лист на ФНРЈ”, бр. 20 од 18 април 1951 година се поткрале долу наведената грешка и дава следна

ИСПРАВКА

НА РЕШЕНИЕТО ЗА ТАРИФАТА НА НАКНАДИТЕ ЗА ПРЕГЛЕДУВАЊЕ БРОДОВИ

Во точ. XIV наместо „од тарифскиот став предвиден со ова решение” треба да стојат „тарифските ставки предвидени со ова решение”.

Бр. 4024. — Од Министерството на поморството на ФНРЈ, 24 април 1951 година.

УКАЗИ

Врз основа на чл. 6 точ. 7 од Законот за Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ, а по предлог од Претседателот на Владата на ФНРЈ, Президиумот на Народната скупштина на Федеративна Народна Република Југославија издава

УКАЗ

ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ЗАМЕНИК НА МИНИСТЕРОТ НА НАДВОРЕШНИТЕ РАБОТИ НА ФНРЈ

Вељко Влаховиќ, Претседател на Советот за надворешна политика се назначува за заменик на Министерот на надворешните работи на ФНРЈ.

Претседателот на Владата на ФНРЈ ќе го изврши овој указ.

У. бр. 647
4 мај 1951 година
Белград

Президиум на Народната скупштина
на Федеративна Народна Република Југославија
Секретар, Претседател,
Миле Перунички, с. р. др Иван Рибар, с. р.

СЛУЖБЕН ВЕСНИК

НА ПРЕЗИДИУМОТ НА НАРОДНАТА СКУПШТИНА НА ФНРЈ

„Службен весник на Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ” во бројот 6 од 15 март 1951 година објавува:

Указ за ратификација на Завршниот акт на Конференцијата на Обединетите нации на која што и е ставено во задача да формира Организација на Обединетите нации за просвета, наука и култура, со соодветни анекси: Конвенцијата за воспоставување Организацијата на Обединетите нации за просвета, наука и култура и со Времената спогодба за устројството на подготвителната комисија за просвета, наука и култура;

Укази за обликувањата бр.: 152—154/50; 159/50 и 157/50.

Во бројот 7 од 1 април 1951 година објавува:
Укази за одликувањата бр.: 160/50, 161/50, 165/50,
171/50 и 172/50.

Во бројот 8 од 15 април 1951 година објавува:
Укази за одликувањата бр.: 24/51, 23/51 и 162—
164/50.

ОД СЛУЖБЕНИТЕ ЛИСТОВИ НА НАРОДНИТЕ РЕПУБЛИКИ

СЛУЖБЕН ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“
во бројот 10 од 12 март 1951 година објавува:

Указ на Президиумот на Народната скупштина на
НР Србија за измена на Указот за назначување око-
лиски изборни комисији;

Уредба за изменувања на Уредбата за оснивање
генерални дирекции;

Решение за оснивање Стручен совет при Комите-
тот за водостопанство на Владата на НР Србија;

Правилник за најголем број помошници и мај-
стори што можат да бидат на работа во работилница
на приватен занаетчија;

Објава на Републичката изборна комисија на НР
Србија за потврда на кандидатурите за избирање на-
родни пратеници на Народната скупштина на НР Ср-
бија;

Наредба за сроковите за испраќање периодични
пресметки на државните стопански претпријатија и
повисоките стопански здруженија.

Во бројот 11 од 24 март 1951 година објавува:

Решение за назначување вешти лица за вештачење
по прописите од Уредбата за меѓусебното плаќање во
стопанството;

Напатствие за употреба еднообразен формулар
„патен налог“ и „патна сметка“ за службени путовања
на службениците од републичките и локалните над-
лештва, установи и претпријатија на територијата на
Народна Република Србија.

Во бројот 12 од 31 март 1951 година објавува:

Указ на Президиумот на Народната скупштина на
НРС за свикнувањето на Народната скупштина на На-
родна Република Србија;

Одлука на Президиумот на Народната скупштина
на НРС за потврдата на одредбата на Народната ску-
пштина на Автономната Покраина Војводина за адми-
нистративно-територијалните промени;

Решение за даночните стоки на данокот на доход;

Решение за пренесување на раководството со
средните трговски курсеви од Министерството на тр-
говијата и снабдувањето на Министерството на про-
светата;

Решение за пренесување Работничкиот радиотех-
никум во Белград од надлежноста на Генералната ди-
рексија за метална и радиоиндустрија во надлежност
на Советот за преработувачка индустрија на Владата
на Народна Република Србија;

Извештај на Републичката изборна комисија за
избор на народни пратеници за Народната скупштина
на Народната Република од второто свикнување.

УРАДНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

„Урадни лист Народне Републике Словеније“ во
бројот 11 од 13 март 1951 година објавува:

Уредба за одобрување и издавање учебници;

Напатствие за именување комисији за званијата
од II врта за службениците на републичките и ло-
калните органи.

Во бројот 12 од 20 март 1951 година објавува:

Решение за даночните стоки на данокот на доход
на земјоделските стопанства;

Решение за стопата на редовната добивка за разни
категории на поодделни видови угостителски дужани
на државните угостителски претпријатија што се под
стопанска управа на републичките и локални органи;

Решение за висината на надниците за пресмету-
вање вредноста на туѓа работна сила и за работни
кај кои се засметува вредност на употребената работна
сила во режијата;

Решение за осигурување културно-историски зна-
чајни библиотеки.

Во бројот 13 од 27 март 1951 година објавува:

Извештај за резултатот на изборот на народните
пратеници за Народната скупштина на НРС;

Изменување на напатствијата за составот и надлеж-
носта на испитните комисији и за одржување испити за
поодделни категории возачи на моторни возила и за
возачи аматери.

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

„Службени весник на Народна Република Македо-
нија“ во бројот 9 од 14 март 1951 година објавува:

Решение за измена во составот на Изборната ко-
мисија на Народна Република Македонија;

Решение за назначување на вешти лица по Уред-
бата за меѓусебното плаќање во стопанството.

Во бројот 10 од 21 март 1951 година објавува:

Правилник за организацијата и работењето на ве-
теринарните станици;

Правилник за начинот на пресметувањето и за
висината на доприносот на фондот на раководството
и на фондот за слободно располагање од остварената
пазариска добивка на државните угостителски прет-
пријатија под стопанска управа на републичките и ло-
калните органи.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

„Службени лист Народне Републике Бооне и Хер-
цеговине“ во бројот 6 од 21 март 1951 година објавува:

Уредба за стопанските дејности слични на занает-
ската радничност;

Напатствие за парична вредност за поодделни при-
мања во натура;

Напатствие за давање одобренија на занаетските
задруги, производителните претпријатија на опште-
ствените организации и на приватните занаетските ду-
ќани за продажба на нивните производи од широката
потрошувачка;

Решение за воведување еднообразен образец „На-
руцба“ за набавки и услуги;

Решение за укинување на центарот за контрола
на квалитетот на производите;

Решение за стопанските дејности што се сметат
како слични на занаетската радничност;

Решение за определување просечни трошкови на
трговијата и просечниот процент на фондот на платите
за поодделни околии и градови на Народна Република
Босна и Херцеговина;

Решение за определување намалени единствени
продавни цени за топен говедски и овчи лој и масло;

Решение за одобрување оснивањето и работењето
на „Дружење Драмских уметника Народне Републике
Босне и Херцеговине“;

Решение за определување намалени единствени
продавни цени на мало за маслинов сејти;

Решение за оснивање Републички стручен совет
аз земјоделство;

Решение за определување пониски единствени про-
давни цени на производителот за козметички произ-
води.

Во бројот 7 од 31 март 1951 година објавува:
Правилник за полагање испит за занаетчиски мајстор;
Правилник за полагање испит за занаетчиски помошник;
Напатствие за водење књиговодство кај државните комунални претпријатија на територијата на Народна Република Босна и Херцеговина.

НАРОДНЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

„Народне Новине“ службен лист на Народна Република Хрватска во бројот 17 од 22 март 1951 година немаат службен дел.

Во бројот 18 од 26 март 1951 година немаат службен дел.

Во бројот 19 од 30 март 1951 година објавуваат:
Указ за прогласување државни стопански претпријатија од локално значење за претпријатија од републичко значење;

Решение за висина на наградата за вршење служба на прегледување мртосци;

Решение за просечниот процент на намалувањето на планот за откуп на месо за 1951 година.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ

„Службени лист Народне Републике Црне Горе“ во бројот 7 од 31 март 1951 година објавува:

Правилник за здравствената служба во детските градини;

Решение за означување на прописите што преставале да важат со влегувањето во сила на Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите;

Напатствие за докажување стручната спрема за вршење занаетчиска радност.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ВОЈВОДИНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени лист Аутономне Покрајине Војводина Народне Републике Србије“ во бројот 4 од 1 април 1951 година објавува:

Одредба за административно-територијалните промени на подрачјето на Аутономната Покрајина Војводина.

ОД УРЕДНИШТВО

Од својот прв број, од 1 јули 1950 година, „Службениот весник на Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ“ ги донесува сите укази за ратификација на меѓународните договори и конвенции што ги објавуваше дотогаш „Службениот лист на ФНРЈ“, а соопштенијата од Министерството на надворешните работи на ФНРЈ за ратификацијата и пристапување на странски држави кон поодделни меѓународни договори и конвенции ги објавуваше и натаму „Службениот лист на ФНРЈ“. Со цел за што подобар преглед на овој материјал „Службениот весник на Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ“

од сега ќе ги објавува и соопштенијата од Министерството на надворешните работи на ФНРЈ за пристапување и ратификација на меѓународните договори од страна на други држави.

СОДРЖАЈ:

	Страна
233. Уредба за изградба на станбени згради на работниците и службениците — — — — —	353
234. Уредба за послувањето на стопанските претпријатија што вршат промет со селско стопански производи како и за платите на персоналот запослен во тие претпријатија	355
235. Уредба за примопредавањето должноста на службениците од државните стопански претпријатија — — — — —	357
236. Решение за откупните државни (сврзани) цени на кокони (чаури) на свилена буба —	359
237. Напатствие за извршување Уредбата за плаќањето во стопанство — — — — —	359
238. Напатствие за изменувањата и дополнувањата на Напатствието за пресметка и уплата на разликите што станале со укинувањето на данокот на доход на работниците, наместениците и службениците и доприносот за социјалното осигурување — — — — —	361
239. Напатствие за изменувањата и дополнувањата на Напатствието за начинот на продавањето на селанските работни задруги, општите земјоделски задруги и државните селско-стопански добра — — — — —	361
240. Напатствие за начинот на формирањето цените по кои што производителите и трговските претпријатија ќе ги продаваат во слободна продажба прехранбените артикли наменети за широкото трошење — — — — —	362
241. Наредба за изменувањата и дополнувањата на Наредбата за пресметувањето и уплатувањето на пазаршната добивка и разликата во цените на репродукциониот материјал наменет на локалното производство, како и накнадата (регресот) на разликите што станале во цените при прожбата на стоката од широкото трошење —	362
242. Решение за издавањето и начинот на користењето на паричните бонови за купување прехранбени артикли со попуст — —	363
243. Решение за начинот на засметувањето цените за испорачка од трговските сервис (вонпазарни роби фондови) и за испорачките од индустриските сервис — — —	364
244. Решение за износот на боновите на трговијата по сврзаните цени што ги добиваат селанските работни задруги за селско-стопанските производи испорачани по планот на откупот, како и за селско-стопанските производи што ги продаваат на слободен пазар — — — — —	364
245. Решение за цените по кои што ќе му се испорачуваат на угостителството артикли на прехраната и сапун од вонпазарните роби фондови — — — — —	365
246. Решение за откупните цени за сирак-слама	365
Исправка на Наредбата за наплата данокот на промет на производи и на пазаршната добивка при исплатата на сметките — — —	366
Исправка на Решението за тарифата на накнадите за прегледување бродови — — — — —	366